

Sl. Pošega 12. 4. 1957.

Veľo poštovaní gosp. doktore!

Njimej da Vas je izveena
dio ovaj oglas u novinama, kojim su tra
žili novog uprav. našeg muzeja. Prvim
da neć biti suvišno, da Vas upoznam
sa pozadikom te stvari.

Ja sam od prvog početka
na tome insistirao, da se muzeju dadu
obecane prostarije, a koji su faktično i neop
hodno potrebne. Na svako moje upira
nje u tom pogledu odgovoreno mi je da
se stepim... I tako prolazili dani i mje
seci, dok se jedan mudrijaš u Savjetu za
prosvj. i kulturu ne sjeti na koji način
da se mene riješe, pa da imaju mir
u tom muzejskom problemu.. Istrajčivo
drugoga. Tome nismo ništa obećali i
taj nas neće prijaviti, kao što je to Bačubari
činio.. Svidjelo mi je. Poduše na
oglas se nije niko javio... (šteta za ovih
8.000.- Din koliko su za njega dali..) I da se
neko i javio - nema stana!

Pažje mi poručite - pismeno
to ne daju - da muzej stvorim s ovim,
što je našlo mjesta, a ovo što nije - neka
dam kuda znaju... Meće je - iskreno priz

najem pravo štidi, da s ovako krujima i
osakacienim muzejem ~~ne~~ izlazi
pred publiku. Ali eto drugo mi ne
preostaje nego ^{da} Bukovca, Kraljivica, Čikosa
i t. d. poskrivam ispod vitrina ...

Ona druga polovica vrijednog mate-
rijala neće moći čak ni pod vitrine!
To je sve radi toga, što se krije dala
prednost pred muzejem.

Na skupštini podružnice u Osijeku
izneo sam ovaj slučaj i tako su mi obe-
ćali da će stvar proučiti na licu mjesta.
Da li g. Laugha ~~ter~~ iica u tome svoji prste
ne mogu tvrditi. Vidio je i sam kakova
je situacija. Od ovih mudrijaša može čovjek
svasta da doživi. Kažu da trebaju čovjek
ka, koga bi slali okolo go kotaru na iska-
zanja - a ~~prestav~~ nema! I kad bi bilo
gde su malazista!? I kad bi i to bilo -
to još muzej na svoji rukni ne bi ni
mogao ni smisla da radi. Zar nije ta
ko? I zato eto vidite hoće da me stfir-
ju se protivim tim njihovim overujarskim
mudrolijama ..

Prizite vdaćan go drav

Ni gospoda supruka od odanog Tam

Mich. Barbulović